

Duizend handen

In de gemeenschap heeft ieder duizend handen

▲ Bianca Groen Gallant.
Foto: Marloes van Doorn

In 2020 was alles anders dan anders, maar de Diaconie bleef hetzelfde. We mochten zelfs meer diaconaat doen met elkaar. We deden dat, zoals de woorden in het gedicht van Patrice Koyo dat zo treffend weergeven, in verbondenheid met elkaar, want *“in de gemeenschap heeft ieder duizend handen, heeft ieder duizend voeten,*

Wie alleen loopt raakt de weg kwijt

Wie alleen loopt raakt de weg kwijt, Alleen uit de gemeenschap komt de wijsheid.

Eén hand kan geen touw om een bundel knopen. Wie alleen loopt raakt de weg kwijt. Wie dan valt, heeft niemand om haar te helpen.

Wie alleen loopt, gaat gebukt onder haar last. Niemand deelt haar vreugde, niemand haar verdriet.

Wie alleen loopt raakt de weg kwijt, ze heeft maar twee voeten, ze heeft maar twee armen, ze heeft maar twee ogen.

Maar in de gemeenschap heeft ieder duizend handen, heeft ieder duizend voeten, loopt niemand ooit alleen.

Patrice Koyo (Kameroen)

loopt niemand ooit alleen”. Dit werd onder meer zichtbaar toen we fietsend door Haarlem met soep en in Amsterdam Zuidoost met maaltijden het coronaleed achter veel voordeuren hoopten te verzachten.

Ook gingen we in het afgelopen jaar als Diaconie op weg met ‘June’. Zij vluchtte uit Oeganda en leeft in grote onzekerheid. Ze is blij met de ontstane vriendschap en dankbaar voor de wijze waarop we haar erkennen en respecteren voor wie zij is. We zijn dankbaar voor de hulp die we onder andere aan onze zusterkerk in Paramaribo en aan Ujaama in Zuid-Afrika mochten verlenen.

Door het geven van steun aan mensen en projecten in dit onnavolgbare jaar, gaven we uitdrukking aan de ‘Diaconale omkering’ die zegt: *“Want wie is er nu eigenlijk arm van de twee, wie is nu eigenlijk de sterke van de twee, elk mens kan immers door het lot getroffen worden en als die twee elkaar echt ontmoeten, is de Derde (God) erbij en dat maakt ons één.”*

Bianca Groen Gallant, voorzitter
Lutherse Diaconie Amsterdam

Maaltijdproject legt nood bloot

De kerken in De Nieuwe Stad in Zuidoost organiseren sinds 2018 de inloop De Nieuwe Stad op Maandag. Diaconaal werker Elianne Schultz ondersteunt de inloop en de Soup Kitchen van de kerkgemeenschap Treasures zorgt wekelijks voor de afsluitende maaltijd. Toen we deze inloop vanwege corona moesten stoppen, werden we geconfronteerd met de nood: ouderen die de deur niet meer uit durven, migranten die van de ene op de andere dag hun inkomen kwijtraakten en nog veel meer. We begonnen maaltijden uit te delen. Huisartsen, maatschappelijk werkers, GGD en wijkagenten verwezen al snel naar ons. Dit groeide uit tot een project waarbij twee keer per week 180-200 mensen een maaltijd ontvingen. Ook verstrekten we, in samenwerking met Humanaid, wekelijks 80 voedselpakketten. We konden dit doen dankzij de inzet van vrijwilligers, bijdragen van de kerken en de steun van 18 fondsen.

De Protestantse Theologische Universiteit deed onderzoek naar het maaltijdproject. Uit dit onderzoek blijkt dat achter de nood die door de coronacrisis is ontstaan, structurele nood en

Foto: Ruben Timman

onrecht in Amsterdam Zuidoost schuilgaan. Deze blijkt zelfs groter dan experts dachten. De onderzoekers adviseerden de partners in dit project – kerken, diaconale organisaties, de overheid en zorg- en welzijnsorganisaties en fondsen – om met elkaar het gesprek over de signalen van sociale nood die uit deze en andere noodhulpinitiatieven voortvloeien te intensiveren en vol te houden. Dankzij het diaconale maaltijdproject ontvingen mensen voedselhulp die anders geen voedsel zouden hebben: ze kwamen zelfs niet in aanmerking voor steun van de Voed-

▲ Maaltijdbezorgers in de startblokken.

selbank. Bovendien activeerde en motiveerde het project mensen en gaf het hun leven meer zin. Sommige kwetsbare ‘ontvangers’ van hulp zijn inmiddels zelf vrijwilliger geworden, in de keuken of in de bezorging van maaltijden. Dit alles is mogelijk omdat het project werkt op basis van vertrouwen en naastenliefde. Het onderzoeksrapport is te lezen op www.diaconie.com/rapport-maaltijdproject. Bekijk ook het filmpje over het maaltijdproject op: https://youtu.be/A8_7YZdLMAg

Zoomen met appeltaart

In het afgelopen jaar was het soms lastig in contact te komen met de buurt rondom de Maarten Luther Kerk. Hoewel we ons geroepen voelen om iets te betekenen voor de Rivierenbuurt waren we doorgaans aan handen en voeten gebonden. Door een tip van iemand uit de buurt zijn we gaan flyeren voor een avondje zoomen met appeltaart. Dit om elkaar te leren kennen of contact te onderhouden. Er werd appeltaart gebakken door Arlette en deze werd rondgebracht in de straten rondom de kerk. Tijdens de zoom kwamen er één voor één nieuwe gezichten in beeld. Een bonte verzameling buurtgenoten. Wat we deelden was onze postcode en een stuk verse appeltaart.

Een dag later kregen we een berichtje van een Japanse expat die zich ook aansloot *“Iedereen was erg aardig met mooie glimlachen en het zien ervan verbeterde mijn humeur. Deze kans heeft mijn week echt gemaakt!”*

Foto: Arjan Zwagerman

▲ Zoomen en appeltaart eten; het zijn kleine gebaren met grote betekenis.

Henry: van hulp ontvangen naar helpen

In januari 2020 verbleef Henry in één van onze gasthuizen. *“De Lutherse Diaconie hielp mij door een periode heen waarin ik onderdak en voedsel nodig had”*, vertelt Henry. Dankzij het verblijf in gasthuis In De Waard hoefde hij niet meer op straat te slapen. In de loop van januari verhuisde Henry naar een plek bij de organisatie Youth With A Mission. Maar Henry bleef ook betrokken bij de Luther-

◀ Henry helpt bij naschoolse activiteiten.

se Diaconie. *“In De Nieuwe Stad kreeg ik de kans om iets te doen wat ik altijd al graag deed – met kinderen werken.”* In zijn thuisland Gambia was Henry leraar op een basisschool. In De Nieuwe Stad hielp Henry elke maandag met naschoolse activiteiten. En toen deze door corona moesten stoppen, werd Henry actief als één van de maaltijdbezorgers in het maaltijdproject. Week na week, en door weer en wind, bracht Henry hulp aan mensen die dat hard nodig

hadden. *“Veel mensen hebben het zwaar nu. Ze hebben voedsel nodig, maar ze zijn ook eenzaam en bang. Ik ben heel blij dat ik hen een paar dagen in de week kan opzoeken.”* Zo bouwde Henry een band op met eenzame ouderen en werd hij voor hen een bron van hulp. Eén van de maaltijdontvangers werd echter ook weer een hulp voor Henry. Zij helpt Henry elke week om Nederlands te leren. Terugkijkend op 2020 zegt Henry: *“Ik vond nieuwe hoop en een nieuw leven.”*

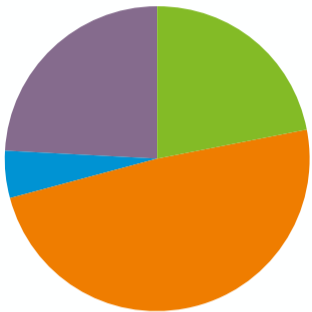

Foto: Diaconie

Mensen hebben mensen nodig

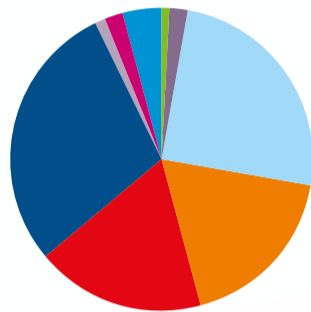
Diaconie in cijfers

De diaconie gaat voor omzien naar elkaar. Voor barmhartigheid, rechtvaardigheid en duurzaamheid. In stad, regio en wereldwijd. Dit kunnen we doen dankzij meer dan 100 vrijwilligers en diakenen, dankzij onze dragende gemeenschap en met de inzet van beschikbaar gestelde middelen. In 2020 waren onze inkomsten € 1.110.494 en onze uitgaven € 1.103.593 (voorlopige cijfers, excl. buitengewone baten en lasten). Begrote inkomsten in 2021: € 1.126.381 en uitgaven € 1.042.500. Met het positieve saldo hopen we een deel van de vijfde en laatste aflossing van de lening voor de Augustanahof te kunnen doen.

Uitgaven 2020: werkvelden

- Omzien naar elkaar 22%
- Buurt & stad 49%
- Landelijk 5%
- Wereldwijd 24%

Uitgaven 2020: beleidsthema's

- Duurzaamheid/ecologisch 1%
- Hiv/aids 2%
- Sociale uitsluiting 25%
- Vluchtelingen/migranten 18%
- Jongeren 18%
- Ouderen 29%
- Lhbt+ 1%
- Verwerking slavernijverleden 2%
- Diversen 4%

Diaconale omkering

"Als je met aandacht echt bij iemand anders kunt zijn die anders is dan jij en op een bepaalde manier in nood, dan neem je deel aan diens leven en is dat voor jouzelf mysterieus genoeg helend en verrijkend." Zo beschrijft Jurjen Beumer de 'diaconale omkering'. Dit thema stond centraal tijdens een viering in De Nieuwe Stad die werd voorgedaan door ds Willemijn Jonkers. Diaconaal werkster Elianne Schultz zong, Kees Blijdorp speelde orgel en diaken Errol Toendang bediende het avondmaal. We probeerden zo bezinning, viering en de diaconale praktijk met elkaar te verbinden.

Waarom doen we dit?

Mischa Tensen (26) doet sinds kort mee in onze werkgroep binnenland. We vroegen hem naar zijn motivatie voor dit vrijwilligerswerk. "Waarom ik 'ja' heb gezegd: Het helpen van je naasten, mensen die het zwaar(der) hebben, is iets wat we in de samenleving moeten behouden, vind ik. Vooral in deze tijd, maar het geldt eigenlijk voor alle tijden. Daarnaast, zijn er mooie initiatieven en projecten in onze regio die het waard zijn om te steunen. Met deze werkgroep kan ik daar mijn bijdrage aan leveren."

Diaken Hanneke Veenhof

(66): "In het afgelopen jaar was het extra belangrijk om verbinding te houden met de mensen om je heen." Hanneke vulde dit in door elke week een vaste groep mensen te bellen, kaartjes te sturen en zo mogelijk elke week iemand te bezoeken. Ook andere diakenen, ambtsdragers en vrijwilligers in Amstelveen, Haarlem en Amsterdam zetten zich zo in voor het 'omzien naar elkaar'.

In gesprek door soep

De lockdown was voor iedereen een zware dobber. Om het leed te verzachten ging Kasper Koekenbier, diaconaal werker in Haarlem, langs de deuren met een klein gebaar van hoop: een kommetje soep. Soms sprak hij af met gemeenteleden om bij hen een soepje af te geven, andere keren ging hij een hele straat af om met mensen aan de deur een gesprek te hebben. "Met name bij dit laatste kwam ik zoveel dingen tegen. Denk aan de student die geen werk heeft, moeilijk heeft met zijn studie en veel minder zijn vrienden ziet. Of ouderen die eenzaam thuis zitten, weinig de deur uit gaan en eigenlijk geen bezoek durven ontvangen. Bij het aanbieden van het kommetje soep, ging het gesprek vaak vanzelf."

◀ Een kommetje soep als teken van hoop.

Kaarsje branden in de Augustanahof

Ook in de Augustanahof kwamen in 2020 de meeste buurtactiviteiten vanwege corona stil te liggen, maar het omzien naar elkaar en naar de buurt ging door. Een bewoner: "In de Augustanahof voel je je nooit alleen." Doordat de kapel dagelijks een uur open is, is de hof een stilteplek voor de buurt. Elke dag komen er wel een paar buurtgenoten om een kaarsje aan te steken of te bidden. Net als in de Nieuwe Stad in Zuidoost werden er vanuit de Augustanahof wekelijks maaltijden verzorgd voor 40 tot 80 ouderen in samenwerking met de Erasmus-eetclub. Het welzijnswerk in Bos & Lommer verwees graag naar dit initiatief.

► De kapel in de Augustanahof is elke dag open.

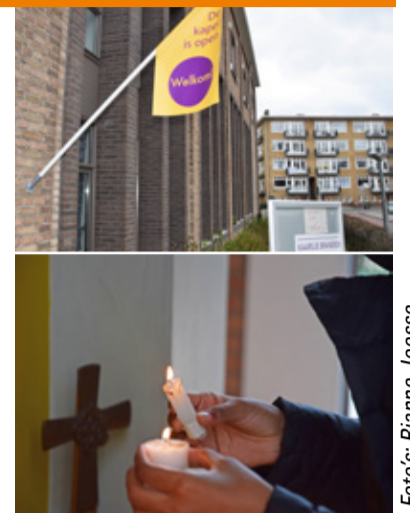

Foto: Rianne Joosse

Attentie aan huis

Foto: Meta van Schaik

▲ Een kerst attentie in plaats van de vertrouwde bijeenkomst.

De diakenen uit Haarlem legden regelmatig bezoeken af om zoveel mogelijk contact te houden met de met name oudere leden. We merkten dat velen zeer eenzaam zijn en niet altijd de beschikking hebben over of vaardigheid met moderne middelen, zoals smartphones en computers. Dan is een diaconaal praatje van grote betekenis. Vanwege corona kon de voorjaarsstocht en de jaarlijkse Agapé-maaltijd niet doorgaan, ook het maandelijks avondmaal misten velen. De kerstmiddag werd vervangen door een verrassing aan huis voor de trouwe bezoekers.

Informatie

Diaconaal centrum 'In de Zwaan'

Met het team en vrijwilligers van diaconaal centrum 'In de Zwaan' ondersteunen we het werk van de diaconie. Henny Brouwer (secretaresse), Hanneke Veenhof en Arlette Anches (vaste bureau-vrijwilligers), Kasper Koekenbier, Ilse van Prooijen, Elianne Schultz en Arjan Zwagerman (diaconaal werkers), André van der Stoel (predikant), Bianca Gallant (voorzitter), Sabine Tol en Tonko Grever (Luthermuseum) en Hanne Wilzing (algemeen secretaris).

▲ Het diaconaal team met hier nog Wessel Nijholt erbij. Hij nam afscheid vanwege een functie bij JOP (PKN). In zijn plaats kwamen Arjan Zwagerman (links) en Kasper Koekenbier.

Helpt u een handje mee?

De Diaconie zet zich in voor mensen in de knel, maar heeft nog meer handen en voeten nodig. Meedoen? Laat het ons weten!

▲ De Diaconie vergaderde noodgedwongen veelal via zoom.

Contact

Wilt u meer weten over ons werk? Neem dan contact op met een diaken of een van de medewerkers van In de Zwaan, het diaconaal centrum van de lutherse gemeente Amsterdam.

Maasstraat 148
1079 BK Amsterdam
Telefoon: (020) 404 47 08
E-mail: info@diaconie.com
twitter: #diaconieinmokum
www.diaconie.com

Steun ons

Uw giften zijn bijzonder welkom op **NL80-INGB-0004-6200-48**. U kunt het werk van de Diaconie ook steunen via een schenking, legaat of nalatenschap. We informeren u graag over de mogelijkheden.

Jaarbericht 2020/2021

Teksten: Lutherse Diaconie Amsterdam
Redactie: Ellen van der Kemp
Vormgeving: Saskia Zwerver
Druk: Libertas Pascal

Diaconie
Evangelisch-Lutherse
Gemeente Amsterdam

Helpen dichtbij huis

Naast het eigen werk steunde de Diaconie in 2020 - mede dankzij collecten en giften - 30 partners en projecten in stad en regio met een totaalbedrag van ongeveer €180.500. Partners met wie we nauw samenwerken zijn de Protestantse Diaconie Amsterdam, Stap Verder, Stem in de Stad (Haarlem), het Drugspastoraat en Levvel (voorheen Spirit).

Foto: Diaconie

Zonnepanelen op de Maarten Luther Kerk

We plaatsten vijftig zonnepanelen op de zuidzijde van het dak van de Maarten Luther Kerk. Naast de Augustanahof wordt er nu dus ook in de Maarten Luther Kerk energie opgewekt. De panelen konden door de Diaconie betaald worden uit een legaat.

Herbergzaamheid

Onze gasthuizen 'In de Roos' en 'In de Waard', waar mensen tijdelijk kunnen verblijven om op adem te komen, zijn steeds bezet. Er is meer vraag dan we aankunnen. In 2020 konden we 19 volwassenen en 3 kinderen tijdelijk een plek bieden. De gasten komen meestal uit ons netwerk of op verwijzing uit onze gemeenschappen. Vaak gaat het om mensen zonder papieren in afwachting van een asielpprocedure of die zich oriënteren op terugkeer. Voor onze huisoudsten Ernest en Willemijn was het door corona een extra intensief jaar. Uiteraard werden ook in de gasthuizen zo goed mogelijk de veiligheidsmaat-

Foto: Andreas Wöhle

▲ Huisoudste Ernest.

regelen in verband met corona in acht genomen. Ernest: *"Elke fase in het leven heeft zijn eigen uitdaging. Doorzettingsvermogen, vertrouwen in God, eerlijkheid, geduld is een weg naar succes. Met liefde kun je veel bereiken. Liefde verbindt. De diversiteit in gasthuis In de Waard is de bron van mij inspiratie als huisoudste."*

▲ Lutherse Kerk Paramaribo

Heilzame verwerking slavernijverleden

"De sortering tussen 'wit' en 'zwart' werkt nog steeds door in onze samenleving", zegt Vincent van Velsen. Hij stelde de tentoonstelling Kerken & Slavernij samen die te zien was in het Luther Museum. De expositie maakte deel uit van het programma 'Heilzame verwerking van het slavernijverleden' dat in 2018 gestart werd door de Lutherse

Gemeente, met ondersteuning van de Diaconie en in samenwerking met het Nationaal Instituut Nederlands Slavernijverleden en -erfenis (NiNsee) en de Evangelische Broeder Gemeente. In deze tentoonstelling werd de rol van verschillende kerken in het slavernijverleden onderzocht. Ook was er aandacht voor de erfenis in de vorm van misvattingen

en onbegrip tot op de dag van vandaag. Doordat het museum grotendeels gesloten was vanwege corona, werden verschillende evenementen online gehouden. Het mini-symposium over Kerken & Slavernij vond bijvoorbeeld via zoom plaats. Vertegenwoordigers van verschillende kerken gingen onder leiding van Kathleen Ferrier met

elkaar in discussie. Dit symposium kunt u terug zien via de website van de diaconie onder het thema kerk en slavernij. Ook werd er een podcast gemaakt over slavernij met Bianca Groen Gallant (voorzitter van de Diaconie) en Vincent van Velsen (curator van de tentoonstelling). Deze is te beluisteren via www.luthermuseum.nl.

June: "Ik kwam naar dit land zonder iemand te kennen"

Tijdens een Pride-bijeenkomst in de Oude Lutherse Kerk kwamen we in contact met June (niet haar echte naam). Ze vluchtte uit Oeganda omdat ze lesbisch is. Enkele diakenen en gemeenteleden verbonden zich met haar. Ze gingen als morele ondersteuning mee naar de rechtbank toen haar asielsverzoek behandeld werd.

Er werden bezoekjes gebracht en kaartjes gestuurd, er werd praktische hulp gegeven en af en toe logeert ze in ons gasthuis. Haar procedure loopt nog en op dit moment is het niet zeker of ze in Nederland kan blijven. June: *"Ik kwam naar dit land zonder iemand te kennen, op zoek naar onderdak en vrienden om naar me te*

► Dit kunstwerk maakte June voor de Diaconie.

luisteren. God liet me rondrennen en ik vond een kerk waar ik werd verwelkomd en troost kreeg. Nu heb ik vrienden die het niet kan schelen wie of wat ik ben."

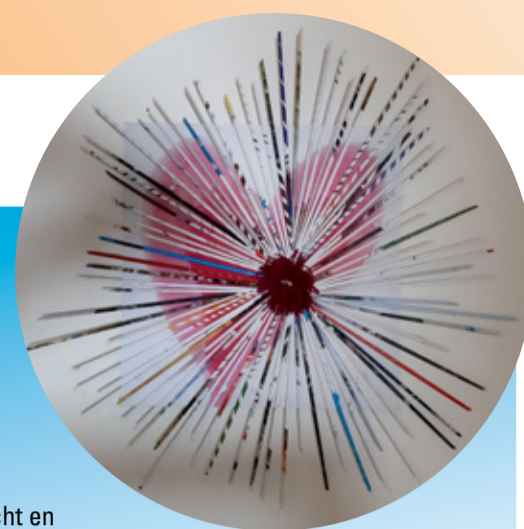

Foto: Diaconie

Luther en de stille stad

Toen het Luther Museum in de lente van 2020 de opdracht gaf aan fotograaf Inez Agnese om de verschillende Lutherse gebouwen in Amsterdam vast te leggen, kon het nog niet weten wat voor een bijzondere tijdsdocumenten deze foto's uiteindelijk zouden worden. Veel van de gebouwen waren al lange tijd niet gefotografeerd en met oog op een komende tentoonstelling leek het ons daar tijd voor. Juist op het moment dat Inez op pad ging met haar camera, kwamen we in een lockdown terecht. De stad Amsterdam was opeens uitgestorven.

Op een mooie zonnige lentedag werden de verschillende Lutherse gebouwen stuk voor stuk gefotografeerd. En waar het normaal onvermijdelijk is dat er voorbijgangers en verkeer op dit soort stadsfoto's te zien zijn, was het nu helemaal leeg. De gebouwen stonden erbij als stille getuigen van de uitgestorven stad. De foto's geven een prachtig beeld van de stilte in een normaal zo bruisend Amsterdam.

De foto-opdracht was verbonden aan de tentoonstelling Luther & Amsterdam, die van 3 juli t/m 27 september 2020 te zien was in het museum. Hier hingen de hedendaagse foto's van Inez naast historische prenten of schilderijen van de verschillende gebouwen. Daarmee konden we laten zien hoe de Lutheranen al eeuwenlang bouwen voor geloof en zorg.

▲ Het Van Brants Rus Hofje aan een lege Nieuwe Keizersgracht.

Foto: Inez Agnese

We blijven appelboompjes planten

Door corona was en is er veel lijden en angst voor de toekomst, dichtbij en ver weg. Daarom was het bijzonder dat juist in 2020 het bordje bij het nieuw aangeplante appelboompje bij de Augustanahof onthuld werd. Het boompje is een zusje van het in Lutherjaar 2017 aangeplante appelboompje (nr. 476) in de Luthertuin in Wittenberg.

Foto: Arjan Zwagerman

Wereldhuis:

ademplek voor migranten zonder papieren

Foto: Geeske Hovingh

▲ De kerstboom werd samen met de nieuwe buurtbewoners van het Wereldhuis opgetuigd.

Door corona moest het Wereldhuis tijdelijk uitwijken van de Nieuwe Herengracht naar Oud-West. Daar was niet iedereen in de buurt blij mee. Maar geleidelijk – toen men elkaar ging ontmoeten – veranderde er iets. Enkele maanden later tuigden buurtbewoners en gasten van het Wereldhuis samen de kerstboom op het plein op. Naast het Wereldhuis steunen we nog twee andere oecumenische ademplekken, namelijk Stap Verder in Zuidoost en Stem in de Stad in Haarlem.

Groeiende verbondenheid in de Lutherhof

“Vanaf het begin van de pandemie hebben we de bewoners van de Lutherhof op de hoogte gehouden van alle maatregelen”, vertelt huismeester Wytske. “Bewoners werd gevraagd hun eigen verantwoordelijkheid te nemen en solidair te zijn. Van de 66 bewoners hebben 6 mensen COVID-19 gekregen. De besmettingen vonden allemaal buiten de Lutherhof plaats. Oudere bewoners die niet naar buiten durfden te gaan, werden door jongere bewoners geholpen met de boodschappen. Ook bewoners die

in quarantaine moesten, werden geholpen met boodschappen en kregen als opkikker een berichtje of een bloemetje.”

In de zomer vond er in de binnentuin een concert plaats met Hermine Deurloo op de mondharmonica. Vanaf de galerijen konden bewoners meegenieten. Een bewoner merkte op: “Dat fijne gevoel van hier wonen heb ik altijd al en in deze tijd merk je extra hoe belangrijk dat is. Ik voel sinds corona meer verbinding met bewoners.”

Foto: Wilmar Hassoldt

▲ Het concert in de binnentuin liet de bewoners vanaf de galerij van de Lutherhof genieten.

De Diaconie steunde in 2020 - mede dankzij collecten en giften - 17 partners en projecten in het buitenland met een totaalbedrag van € 90.342. Daarnaast konden we € 43.655 bijdragen aan noodhulpprogramma's voor slachtoffers in Mozambique, Sub-Sahara, Suriname en Venezuela. We werken voor een belangrijk deel via Kerk in Actie en de Lutherse Wereldfederatie.

Noodhulp wereldwijd en ... in Nederland

De diaconie droeg via Kerk in Actie en de Lutherse Wereld Federatie (LWF) bij aan 13 noodhulpprogramma's wereldwijd. Vanwege de grote nood overschreden we het begrote budget en besteedden we in totaal € 43.655. We bestemden het voor onder andere slachtoffers van de explosie in Beiroet, noodhulp in Suriname en corona-noodhulpprogramma's, waaronder steun aan het ziekenhuis Betania in Napels. Van ds Heiner Bludau van de Lutherse Kerk in Italië kregen we een reactie op onze groet en steun aan hun ziekenhuis: “Uw hulp is een teken

van christelijke gemeenschap. Dat je dit doet in een tijd dat ook in alle andere delen van Europa (en zeker ook Nederland bij deze ontwikkeling wordt betrokken) de situatie steeds moeilijker wordt, is voor mij en voor onze kerk zeer bemoedigend.”

Ook in Nederland gaven we vanwege corona extra noodhulp in Noord (Kerk & Buurt, maaltijdprojecten Hoop voor Noord), Zuidoost (maaltijdproject in De Nieuwe Stad en ontbijtproject in Bullewijk) en het gevangenispastoraat (in verband met minder collecteopbrengsten en extra pastorale inzet).

Foto: Syrio

▲ ‘Andra Tutto Bene’ is Italiaans voor ‘Alles komt goed’.

Licht voor Beiroet

Foto: YFC Lebanon

▲ De jongeren in Beiroet waren blij met de diaconale ondersteuning.

In 2020 was de Diaconale Adventsactie voor het Manara jongeren centrum in de wijk Bourj Hammoud in Beiroet. ‘Manara’ betekent ‘licht’. De actie was bestemd voor educatieve activiteiten, gevulde schooltassen en andere leermiddelen. Hier konden 200 jongeren mee geholpen worden. In de digitale Adventskalender namen we een groet op van de jongeren uit Beiroet en we brachten ook de groeten over vanuit onze gemeenschap. De actie leverde, ondanks corona, het mooie bedrag van € 8.200 op.

Ujaama: broeder- en zusterschap

De Diaconie steunt wereldwijd partners die zich via programma's en projecten inzetten voor recht, barmhartigheid en duurzaamheid. Een van de thema's is de positie van lhbt+-ers. Zo steunen we bijvoorbeeld al enkele jaren de aan de kerken gelieerde organisatie Ujaama in Kwazulu-Natal in

Zuid-Afrika. Het woord ‘Ujaama’ komt uit het Swahili en betekent broeder- en zusterschap. Het werk van Ujaama valt onder de naam ‘Body Theology’. Theologische reflectie en bijbelstudies over alles wat met het menselijk lichaam en seksualiteit te maken heeft. Lastige onderwerpen waar

de kerk niet altijd mee uit de voeten kan, maar waar tegelijkertijd veel mensen onder gebukt kunnen gaan omdat ze gestigmatiseerd en gediscrimineerd worden, of omdat ze zich stil moeten houden, zoals lhbt+-ers. Ujaama geeft trainingen in Kenia, Oeganda en Tanzania.

Luku Baka Makandra

omzien naar elkaar

We werken van harte samen met onze lutherse zusterkerk in Suriname. In 2017 zamelden we via de Diaconale Adventsactie geld in voor de renovatie van de gaarkeuken in het gemeenschapscentrum bij de Maarten Luther Kerk in Paramaribo. Omdat bleek dat ook het dak en de elektra vernieuwd moesten worden kon de start van de renovatie pas in 2020 beginnen. Intussen werd de economische situatie in Suriname slechter en

Foto: Bryan Barker

▲ De renovatie van de gaarkeuken in Paramaribo is begonnen.

slechter. Dit was reden om ook een handreiking aan te bieden voor noodhulp. Dat werd besteed aan voedselpakketten, ontbijtprojecten

voor thuis- en daklozen en een brood & beleg voor deelnemers aan het resocialisatieprogramma van het Psychiatrisch Centrum Suriname.